

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

26. przychylnie odnosi się do podejścia EBI w zakresie przejrzystości, przedstawionego w ramach jego polityki udostępniania informacji w dniu 28 marca 2006 r.;
27. wzywa EBI do dalszego doskonalenia polityki w zakresie komunikacji; zwraca się o przetłumaczenie głównych treści strony internetowej EBI na wszystkie języki UE;
28. zwraca się do EBI, aby nadal przedstawiał zarówno Parlamentowi, jak i opinii publicznej roczne podsumowania działań przeprowadzonych w celu poprawy jego funkcjonowania, zgodnie z poprzednimi rezolucjami Parlamentu;
- *
* *
*
29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również Europejskiemu Bankowi Inwestycjnemu.

P6_TA(2007)0054

Wzrost cen energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie makroekonomicznych skutków wzrostu cen energii (2006/2247 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji „Energia i transport w Europie — scenariusze związane z wysokimi cenami ropy naftowej i gazu”, opublikowane we wrześniu 2006 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),
- uwzględniając konkluzje prezydencji obradującej w Göteborgu w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r., a także konkluzje Rady Europejskiej obradującej w Brukseli w dniach 23 i 24 marca 2006 r. oraz 15 i 16 czerwca 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje nieoficjalnego spotkania szefów państw i rządów UE, które odbyło się dnia 27 października 2005 r. w Hampton Court, i które to konkluzje dały początek nowej polityce energetycznej UE,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie sytuacji gospodarki europejskiej, sprawozdanie w sprawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. dotyczącą Zielonej Księgi w sprawie racjonalizacji zużycia energii, czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków ⁽³⁾, w szczególności zawarty w niej postulat opracowania planu działania Komisji i krajowych planów działania w dziedzinie racjonalizacji zużycia energii,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii – Zielona księga ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zintegrowany pakiet działań w obszarze energii i zmian klimatu na rzecz redukcji poziomu emisji w XXI wieku, opublikowany przez Komisję w dniu 10 stycznia 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 162.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E 1.12.2006, str. 112.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E 8.12.2006, str. 273.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0603.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- uwzględniając raport Sterna: Ekonomia zmian klimatycznych, opublikowany w październiku 2006 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0001/2007),
- A. mając na uwadze, że wzrost ceny ropy naftowej powoduje skutki dla UE jako importera netto ropy naftowej, zmniejszając wzrost produktu krajowego brutto (PKB), zatrudnienie i inwestycje oraz zwiększając presję inflacyjną oraz stopy procentowe,
- B. mając na uwadze, że wyższe ceny ropy naftowej spowodują niewątpliwie wzrost cen innych paliw, pogłębiając niekorzystne skutki makroekonomiczne rosnących cen ropy naftowej,
- C. mając na uwadze, że poprzednie wstrząsy związane z ceną ropy naftowej spowodowane zostały przez poważne zakłócenia w dostawach ropy, natomiast obecny wzrost ceny ropy naftowej wynika głównie ze znacznego zwiększonego popytu na ropę w Azji i Stanach Zjednoczonych oraz z braku stabilności geopolitycznej w regionach, z których eksportuje się ropę naftową,
- D. mając na uwadze, że niepewność związana z równowagą między podażą a popytem ropy naftowej spowodowała dalszy wzrost cen ropy naftowej i niestabilność rynku,
- E. mając na uwadze, że niskie ceny ropy naftowej kształtowały światową gospodarkę przez ponad 50 lat, a perspektywa długotrwałego utrzymywania się wysokich cen już powoduje zasadnicze zmiany w gospodarce; mając na uwadze, że jeśli nie zostaną podjęte żadne środki, uzależnienie Europy od importu energii może wzrosnąć z 50 % do 70 % w okresie od chwili obecnej do roku 2030, z czego 94 % stanowić będzie import ropy naftowej;
- F. mając na uwadze, że wszelkie środki podejmowane przez UE w celu zmniejszenia uzależnienia od importu ropy naftowej muszą uwzględniać zmiany klimatyczne; mając na uwadze, że wspomniany wyżej raport Sterna potwierdza, iż pakiet rozwiązań UE w dziedzinie energii stanowić będzie kluczowy czynnik w zwalczaniu zmian klimatycznych; oraz mając na uwadze, że raport Sterna podkreśla również ogromne korzyści ekonomiczne, jakie UE mogłaby uzyskać, obejmując wiodącą rolę w zwalczaniu zmian klimatycznych,
1. wyraża zaniepokojenie, że w ciągu ostatnich lat ceny ropy naftowej charakteryzowały się znacznym brakiem stabilności oraz nagłym wzrostem — z poziomu 12 USD za baryłkę przed rokiem 2000 do 79 USD w dniu 8 sierpnia 2006 r., zmniejszając przez to intensywność ożywienia gospodarczego Europy; podkreśla, że niedawny wzrost cen przypomina zmiany, które wystąpiły w poprzednim okresie podwyżek od połowy lat 70. do połowy lat 80., niemniej jednak u podłoża ostatnich podwyżek leżą dodatkowe okoliczności i wyzwania;
 2. jest przekonana, że odczucia te pogłębiają obawy o dostateczną wysokość zasobów w przyszłości w sytuacji, gdy niektórzy analitycy przewidują nieuchronne fizyczne ograniczenie zasobów, podczas gdy inni, głównie z branży naftowej, przedstawiają uspokajający obraz rezerw ropy naftowej; wskazuje, że poglądy w sprawie niedostatku ropy w przyszłości wpływają na długoterminowe kształtowanie się cen na rynku;
 3. zauważa, że coraz trudniej jest znajdować nowe źródła ropy naftowej oraz że każda nowa baryłka jest droższa, biorąc pod uwagę koszty poszukiwania i wydobycia; zauważa ponadto, że w sektorze naftowym potrzebne są ogromne inwestycje, aby podnieść zdolności produkcyjne i przetwórcze w celu sprostanania zwiększonemu zapotrzebowaniu;
 4. zwraca uwagę na fakt, że obecny wzrost ceny ropy naftowej ma inny charakter niż w przeszłości, kiedy to był on powodowany podażą i miał charakter krótkotrwały; mając na uwadze, że obecny wzrost ceny ropy naftowej został głównie wywołany szybkim rosnącym popytem w Chinach, lecz również wysokim zużyciem w Stanach Zjednoczonych, a także niepewnością panującą w regionach będących producentami ropy naftowej i niedostateczną podażą spowodowaną niedoinwestowaniem infrastruktury; w konsekwencji ostatni wzrost ceny ma zasadniczo trwały charakter;
 5. jest zaniepokojony faktem, że popyt na ropę naftową rośnie nie tylko w sektorze energetycznym, ale również w innych sektorach, takich jak przemysł petrochemiczny; jest przekonany, że nie należy wykorzystywać ropy naftowej do produkcji energii elektrycznej;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

6. zwraca uwagę na znaczne rozbieżności szacunków i opinii dotyczących pozostałych rezerw ropy naftowej oraz czasu, w którym osiągnięty zostanie szczyt wydobycia ropy naftowej; wzywa w związku z tym do stałej poprawy przejrzystości danych statystycznych dotyczących energii, w szczególności w zakresie poziomu zapasów ropy naftowej; podkreśla jednak, że Europa będzie musiała w jeszcze większym stopniu stawić czoła wyzwaniu, którym są niezmiennie wysokie i niestabilne ceny ropy naftowej oraz związanym z nimi skutkom gospodarczym; nowo odkrywane zasoby, znajdujące się w większości przypadków na dnie morza, okazują się mniejsze, a ich zagospodarowanie bardziej kosztowne, co spowoduje wzrost kosztów poszukiwań, zagospodarowania i produkcji, sprawiając, że pilniejszym zadaniem stanie się przestawienie na alternatywne źródła energii oraz rozwijanie technologii energooszczędnych i odnawialnych źródeł energii;

Skutki recesyjne

7. podkreśla odczuwalne skutki wzrostu ceny ropy naftowej dla UE jako importera netto ropy naftowej, polegające na zmniejszeniu wzrostu PKB, inwestycji i zatrudnienia oraz zwiększeniu presji inflacyjnej i stóp procentowych;

8. podkreśla, że wpływ wzrostu ceny ropy naftowej w poszczególnych państwach członkowskich zależy od poziomu uzależnienia od dostaw ropy naftowej i struktury produkcji oraz że skutki te są najsilniej odczuwalne w krajach, które w znacznym stopniu są uzależnione od przywozu ropy naftowej, takich jak z jednej strony strefa euro, w której spadek PKB szacuje się na co najmniej 0,5 %, a z drugiej nowe państwa członkowskie ze względu na większą energochłonność ich gospodarek;

9. jest zaniepokojony wpływem wyższych cen energii na wzrost cen konsumpcyjnych, co zwiększa inflację mierzoną według zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych do 2,3 % w strefie euro i UE; zwraca uwagę na wzrost cen producentów przemysłowych o 5,9 % w lipcu 2006 r. w strefie euro, przy prawie całkowitym braku wtórnego wpływu skokowego wzrostu cen ropy na zarobki, które wzrosły jedynie w niewielkim stopniu; wyraża zaniepokojenie negatywnymi skutkami, jakie wzrost ceny ropy naftowej wywiera na popyt w gospodarstwach domowych ze względu na ograniczenie rozporządzalnego dochodu;

10. wyraża zaniepokojenie społecznymi skutkami wyższych cen mieszkań, ogrzewania i transportu, w szczególności w odniesieniu do warstw społeczeństwa o niskich dochodach, ubogich i najbardziej wrażliwych oraz wzywa państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich środków gwarantujących przystępność cenową i dostęp do tych usług pomimo wzrostu cen ropy naftowej, aby zapewnić mobilność i uniknąć wykluczenia społecznego i pauperyzacji;

11. zwraca uwagę, że od grudnia 2005 r. EBC już sześciokrotnie podnosił stopy procentowe; wyraża zaniepokojenie faktem, że MŚP coraz trudniej jest przewidzieć koszt pożyczek oraz negatywnymi skutkami wywieranymi na inwestycje i zatrudnienie w UE; wyraża ubolewanie, że presja inflacyjna spowodowana wzrostem cen ropy naftowej w powiązaniu z możliwymi efektami drugiej rundy doprowadzi w końcu do nieuniknionego zaostrzenia polityki pieniężnej;

12. podkreśla, że w kontekście kruchej ożywienia gospodarczego podniesienie stóp procentowych zagroziłoby wzrostowi oraz zwraca uwagę na zagrożenia związane z wysokością kursu wymiany euro oraz cen ropy, ponieważ oba czynniki z racji oddziaływania na siłę nabywczą gospodarstw domowych miały wpływ na słaby wzrost w 2005 r.; wzywa do refleksji nad wykonalnością i możliwościami podawania w strefie euro cen ropy naftowej i jej przetworów w euro zamiast w dolarach;

13. zwraca uwagę, że niepewność co do przyszłej równowagi między podażą a popytem stworzyła sposobności dla nowych graczy na rynkach finansowych, takie jak hedging czy instrumenty pochodne związane z cenami ropy naftowej lub innych nośników energii; zwraca uwagę na to, że wiadomo, że w niektórych przypadkach te działania mogą nasilić niekorzystne tendencje, ale z drugiej strony mogą one przyczynić się do zwiększenia płynności rynku poprzez obniżenie stopnia zmienności cen; sugeruje, że należy poszukiwać odpowiednich sposobów zwiększenia przejrzystości tej działalności, aby rozwiązać obawy wywołane ich aktualną ewolucją;

Sektor transportu

14. zwraca uwagę, że skutki wzrostu ceny ropy naftowej znacznie różnią się w zależności od sektora, przy czym sektor transportu, gdzie zużycie ropy naftowej stanowi 56 % całego zużycia w UE i sektor mieszkaniowy są sektorami, w których wpływ wzrostu cen ropy jest największy, podczas gdy innym sektorom udało się ograniczyć zależność od ropy naftowej poprzez poprawę energooszczędności oraz zmiany polegające na zróżnicowaniu paliw; podkreśla, że te dwa sektory — transport i sektor mieszkaniowy — zajmują pierwsze miejsce w wydatkach gospodarstw domowych oraz że wzrost cen ropy naftowej pogłębia dysproporcje w zakresie siły nabywczej na niekorzyść najuboższych gospodarstw domowych;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

15. wzywa do przyjęcia kompleksowej strategii w celu stopniowego wycofywania paliw kopalnych z sektora transportu, co doprowadzi do stopniowego zmniejszenia zależności UE od ropy, a także do stopniowego wykorzystywania czystych energii w transporcie;

16. wyraża przekonanie, że dostawy paliwa dla transportu można zwiększyć poprzez ułatwienie produkcji niekonwencjonalnych paliw naftowych i płynnych w oparciu o gaz ziemny i węgiel tam, gdzie jest to rozsądne z ekonomicznego punktu widzenia; popiera rozwój i produkcję paliw i pojazdów alternatywnych, takich jak biopaliwa, pojazdów wykorzystujących wodorowe ogniwa paliwowe i pojazdów hybrydowych; popiera także wysiłki na rzecz znalezienia innowacyjnych rozwiązań ogólnego zarządzania systemami transportu, łącznie ze środkami w dziedzinie wydajności energetycznej pojazdów;

Bilans handlowy; światowa nierównowaga

17. zwraca uwagę na niekorzystny wpływ, jaki wzrost ceny ropy naftowej wywiera na bilans handlowy krajów będących importerami ropy, polegający na redystrybucji bogactwa do krajów będących eksporterami ropy naftowej i przekształceniu ich w głównych graczy w kontekście światowej nierównowagi i recyklingu petrodolarów, co już skutkuje nagromadzeniem znacznych aktywów zagranicznych;

18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że recykling petrodolarów prowadzony przez eksporterów ropy naftowej przyniósł strefie euro korzyści w postaci pozytywnego wpływu na inwestycje zagraniczne i zwiększenia popytu na towary i usługi ze strefy euro, co częściowo równoważy ograniczające skutki wzrostu ceny ropy naftowej;

Konkurencja

19. przypomina, że pilną kwestią jest zapewnienie sprawiedliwych, konkurencyjnych cen energii na krajowych rynkach energii; w tym kontekście zwraca uwagę, że rynki energii pozostają w dużej mierze rynkami krajowymi i są zdominowane przez kilka – zarówno prywatnych, jak i publicznych – spółek, które często są również właścicielami infrastruktury; wzywa Komisję oraz krajowe władze i organy regulacyjne ds. konkurencji o zwrócenie szczególnej uwagi na spółki energetyczne;

20. wzywa do sfinalizowania tworzenia wewnętrznego rynku energii poprzez przyjęcie środków, mających na celu usunięcie obecnych rozbieżności dotyczących uprawnień organów regulacyjnych, braku europejskiego organu regulacyjnego ds. energii zajmującego się kwestiami transgranicznymi, braku planu priorytetowych połączeń wzajemnych, reguł działania sieci, systemów bilansowania i magazynowania gazu;

21. podkreśla, że rozdzielenie infrastruktury i dostawców jest sprawą podstawową dla właściwego funkcjonowania rynków krajowych oraz rynku wewnętrznego, a także dla zachęcenia do inwestowania w infrastrukturę;

22. zauważa ponadto, że wzrost koncentracji na rynku wewnętrznym może zwiększyć istniejące zakłócenia, wymaga on zatem poprawy zdolności regulacyjnych państw członkowskich i UE dla zagwarantowania praw konsumentów i zgodności z celami UE w dziedzinie racjonalizacji zużycia energii;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia wysokiego poziomu energooszczędności do kryteriów wyboru stosowanych przy udzielaniu zamówień publicznych; uważa, że w kontekście przeglądu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa przyznawanej na ochronę środowiska naturalnego należy podjąć dalsze kroki, których celem jest wspieranie inwestycji w racjonalne wykorzystanie energii oraz zachęcanie do podjęcia środków dywersyfikacji;

Czas na podjęcie działań w Europie

24. podkreśla, że jeżeli obecnie nie zostaną podjęte żadne środki, w 2030 r. uzależnienie Europy od przywozu energii wzrośnie z 50% do 71%, z czego 94% stanowić będzie import ropy naftowej, co powiększy negatywne skutki wywierane przez wzrost i brak stabilności ceny ropy naftowej na gospodarkę europejską;

25. wzywa Komisję, aby podczas oceny subwencji krajowych uwzględniała potrzeby inwestycyjne w zakresie innowacji, konieczne w związku z zaistniałą sytuacją w sektorze energetycznym oraz dołożenia starań, aby nowe subwencje nie doprowadziły do zakłóceń konkurencji;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

26. zwraca uwagę na konieczność dokonania znacznych inwestycji w infrastrukturę energetyczną i dostawy energii w ciągu najbliższych lat; wzywa do dogłębnej ogólnowspólnotowej debaty na temat różnych źródeł energii, z uwzględnieniem wszystkich kosztów związanych z wytwarzaniem, magazynowaniem, dystrybucją, transportem, zużyciem i zapewnieniem bezpieczeństwa dostaw energii, jak również aspektów dotyczących bezpieczeństwa i odpadów oraz związanym z tym wpływem na zmiany klimatyczne, w szczególności w zakresie emisji CO₂; wzywa Komisję do przeprowadzenia ocen oddziaływania dotyczących różnych źródeł energii oraz zakresu ich zróżnicowania zgodnie z tymi parametrami;
27. nawiązuje do rezolucji Parlamentu z dnia 26 lutego 2004 r., w której już wówczas podkreślał: „znaczenie ograniczenia zależności Europy od przywozu ropy naftowej, która to zależność stanowi istotne obciążenie z politycznego punktu widzenia oraz z punktu widzenia niestabilności cen”; z zadowoleniem przyjmował „platformy technologiczne takie jak europejskie partnerstwo w zakresie gospodarki wodorowej”; zachęcał „do dalszych inwestycji w najbardziej opłacalne formy energii odnawialnej, które zmniejszą wahania kosztu jednostkowego energii, zwiększą bezpieczeństwo dostaw energii, będą mniej szkodliwe dla środowiska naturalnego i będą mogły wywołać rewolucję przemysłową na miarę rewolucji przemysłowej wywołanej w Stanach Zjednoczonych przez technologię informacyjną”;
28. podkreśla, że przekształcenia, gospodarki wschodzące i rozwijające się są w sposób szczególnie negatywny dotknięte wzrostem ceny ropy naftowej z powodu wysokiej energochłonności przy niskiej wydajności energetycznej ich gospodarek oraz podkreśla znaczenie agendy zrównoważonego rozwoju w polityce agrarnej, handlowej i polityce rozwoju UE;
29. zwraca uwagę na potencjał obiecujących rynków na energię odnawialną i technologie zwiększające energooszczędność; podkreśla dodatni wzrost i rosnącą stopę zatrudnienia w sektorze energii odnawialnej; przestrzega przed ryzykiem utraty wiodącej pozycji na rynku technologii ekologicznych na rzecz Stanów Zjednoczonych oraz gospodarek wschodzących z wysoko wykwalifikowaną siłą roboczą; wskazuje, że programy modernizacji budynków eliminujące emisję CO₂ mają duże znaczenie w zakresie oszczędności energii;
30. zauważa, że wciąż istnieją europejskie źródła ropy; wyraża przekonanie, że maksymalne zwiększenie wykorzystania miejscowych źródeł powinno być postrzegane jako ważny (aczkolwiek tymczasowy) sposób na przeciwdziałanie zmniejszaniu się ilości ropy importowanej do Europy;
31. wskazuje na konieczność ukierunkowania infrastruktury energetycznej na skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej oraz zdecentralizowaną produkcję energii;
32. wzywa Komisję i Radę do opracowania szczegółowego planu ograniczenia zależności UE od przywozu ropy naftowej oraz sposobu przejścia na czystą energię; wzywa do przyjęcia środków na rzecz poprawy w zakresie racjonalizacji zużycia energii; przypomina, że oszczędność energii stanowi zwykle zdecydowanie najtańszy sposób zmniejszenia emisji dwutlenku węgla i zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego;
33. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji na rzecz racjonalizacji zużycia energii, przyczyniający się w głównej mierze do oszczędności energii, a co za tym idzie zmniejszenia uzależnienia energetycznego;
34. podkreśla potrzebę odpowiedniego uwzględnienia w funduszach strukturalnych i funduszu spójności oraz w programie ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji polityki i działań na rzecz racjonalizacji zużycia energii⁽¹⁾; z zadowoleniem przyjmuje propozycję zawartą w planie działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, aby poprzez te instrumenty wywołać efekt dźwigni finansowej poprzez sektor prywatny;
35. wzywa do ustanowienia zintegrowanego mechanizmu alarmowego UE dotyczącego bezpieczeństwa dostaw oraz jednoczesnego zwiększenia minimalnych zapasów ropy naftowej w UE z poziomu wystarczającego na 90 dni do poziomu wystarczającego na 120 dni, a także stworzenia minimalnych zapasów gazu wystarczających na co najmniej 90 dni; ubolewa w tym kontekście, że Komisja nie zaproponowała zwiększenia i współdzielenia awaryjnych zapasów ropy naftowej i gazu w ramach zintegrowanego pakietu działań w obszarze energii i zmian klimatu z dnia 10 stycznia 2007 r.;
36. wskazuje, że cotygodniowa publikacja (z danych publicznych, jak w Stanach Zjednoczonych) europejskich zasobów ropy i produktów ropopochodnych, jak również importu i eksportu pod kątem rodzaju produktu (ropa naftowa, benzyna, olej napędowy, olej opałowy i inne) pozwoliłoby na uzyskanie lepszego obrazu napięć istniejących na rynku światowym, na przewidzenie poziomu zużycia europejskiego, na zmniejszenie zbytniego nastawienia podmiotów rynkowych na zasoby amerykańskie i w związku z tym przyczyniłoby się do złagodzenia chwiejności kursu ropy;

⁽¹⁾ Decyzja nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 15).

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

37. przypomina swój postulat dotyczący utworzenia przez banki świadczące wielostronne usługi i publiczne instytucje finansowe funduszy racjonalizacji zużycia energii udzielających środki na projekty związane z racjonalizacją zużycia energii; jest zdania, że cele racjonalizacji zużycia energii należy również włączyć do innych strategii sektorowych, zwłaszcza do polityki fiskalnej, transportowej i polityki spójności; uważa, że w celu aktywnego zaangażowania partnerów lokalnych i organów decyzyjnych należy zachęcać do tworzenia innowacyjnych systemów finansowania i instrumentów umownych, takich jak mikrokredyty i wspólne przedsięwzięcia spółek prywatnych i władz lokalnych;

38. podkreśla istotną rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) we wspieraniu inwestycji w czystą energię; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie EBI do zwiększenia udziału w inwestycjach w infrastrukturę, w tym w bezpieczeństwo energetyczne, energię odnawialną i sieci transeuropejskie, a także dwukrotne zwiększenie odsetka projektów dotyczących energii odnawialnej — z 7 do 15%; podkreśla pilną potrzebę zróżnicowania źródeł energii oraz zaangażowanie UE w osiągnięcie trwałego rozwoju i podjęte przez nią międzynarodowe zobowiązanie do wykonania protokołu z Kioto; zachęca EBI do włączenia kryteriów związanych z emisjami CO₂ do kryteriów wyboru oraz przyjęcia bardziej ambitnego celu w zakresie projektów dotyczących energii odnawialnej i racjonalizacji zużycia energii;

Opodatkowanie

39. zwraca uwagę na zwiększenie dochodów z podatków nakładanych na energię spowodowane przez ostatnie podwyżki ceny ropy naftowej; podkreśla znaczenie odpowiedniej polityki fiskalnej, w tym w sektorze mieszkaniowym, jako środka obniżającego zależność od paliw kopalnych, uwzględniającego zmiany klimatyczne i stwarzającego zachęty do zwiększenia inwestycji w racjonalne wykorzystanie energii, energię odnawialną i produkty przyjazne dla środowiska naturalnego oraz do bardziej uprzywilejowanego ich traktowania; podkreśla, że w systemie podatkowym należy również przyjąć zasadę głoszącą, że „zanieczyszczający płaci”;

40. podkreśla, że na sektor transportu przypada 56 % całkowitego zużycia ropy naftowej w UE i to na ten sektor wzrost ceny ropy naftowej wywiera największy wpływ; wzywa do przyjęcia dyrektywy ramowej w sprawie racjonalizacji zużycia energii w transporcie; podkreśla, że przechodzenie na inne środki transportu stanowi ważny sposób zmniejszania zużycia ropy naftowej; zachęca do harmonizacji przepisów dotyczących samochodów osobowych, obejmującej ujednolicenie, obowiązujące na terenie całej UE opodatkowanie pojazdów w oparciu o emisje CO₂ wraz z procedurami certyfikacji i znakowania oraz zachęty fiskalne do różnicowania źródeł energii; wzywa do przyjęcia całościowej strategii w celu stopniowego wycofywania paliw kopalnych z sektora transportu oraz wspierania penetracji rynku niskich emisji CO₂, stosowania biopaliw opartych na najnowszej technologii i/lub pojazdów napędzanych biowodorem; podkreśla, że wprowadzenie biopaliw nie powinno zwalniać przemysłu motoryzacyjnego z obowiązku produkowania oszczędniejszych i bardziej ekologicznych pojazdów;

Wspólna polityka energetyczna: dyplomacja w dziedzinie energetyki

41. przyjmuje z zadowoleniem dialog i współpracę UE z krajami będącymi eksporterami ropy naftowej w celu zmniejszenia niepewności dotyczącej zarówno popytu, jak i podaży, ułatwienia inwestycji oraz zapadających po obu stronach decyzji dotyczących gospodarki i zróżnicowania źródeł energii, a także stworzenia atmosfery zaufania i wiarygodności;

42. zwraca uwagę, że polityka energetyczna, a w szczególności bezpieczeństwo dostaw energii, musi stać się nieodłączną częścią wspólnej polityki zagranicznej, polityki rozwoju handlowego i polityki bezpieczeństwa UE oraz wzywa do przyjęcia wspólnej strategii na rzecz bezpieczeństwa i zróżnicowania dostaw oraz dróg przesyłowych, gwarantującej solidarność w ramach UE; sugeruje, że partnerstwa i umowy o współpracy zawarte z regionami produkującymi ropę naftową należy wykorzystać do stworzenia stabilnych, lecz otwartych ram regulacyjnych w krajach zapewniających dostawy, do wsparcia inwestycji w infrastrukturę eksploatacji i transportu oraz zagwarantowania długoterminowych dostaw;

43. podkreśla znaczenie włączenia do nowych działań dyplomatycznych UE w zakresie energii konstruktywnego dialogu z krajami będącymi eksporterami ropy naftowej, krajami, przez które przebiegają trasy przesyłowe oraz ze wszystkimi głównymi konsumentami energii, a zwłaszcza gospodarkami wschodzącymi i rozwijającymi się, na temat racjonalnego wykorzystania energii i jej oszczędności, z myślą o ustaleniu minimalnych norm energooszczędności dla produktów stosowanych na całym świecie, rozwinięciu solidarności w polityce energetycznej oraz zwalczaniu zanieczyszczenia środowiska naturalnego i przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym;

44. przypomina podstawowe znaczenie zagwarantowania bezpieczeństwa i trwałości dostaw energii do UE; podkreśla podwójną rolę, jaką właściwe uregulowanie rynku oraz dyplomacja w dziedzinie energii powinny odgrywać w tworzeniu trwałych ram dla dostaw energii;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

45. wzywa Komisję do zbadania środków zmierzających do zniwelowania skutków szczytu produkcji ropy naftowej odczuwanych przez obywateli UE, w tym do analizy propozycji politycznych takich jak porozumienie w sprawie wyczerpania się zasobów ropy naftowej (ang. *oil depletion protocol*), które przyczyniłyby się do ułatwienia przejścia ku wyeliminowaniu z użytku paliw kopalnych;
46. przychylnie odnosi się do roli, jaką odgrywa wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji w zachęcaniu do ograniczenia zużycia energii; wzywa do rozszerzenia tego systemu o sektor lotnictwa; wzywa również Komisję do wypełniania swej roli w tworzeniu światowego systemu handlu uprawnieniami do emisji;
47. przyznaje, że utrzymujące się wyższe ceny energii wpłyną na proces produkcji, który jest uzależniony od surowców pochodzących z różnych geograficznie odległych miejsc; nawołuje Komisję do przedstawienia pełnej analizy wpływu wyższych cen energii oraz szczytu produkcji ropy naftowej na przepływy handlowe w ramach swoich prac dotyczących handlu i konkurencyjności;
48. podkreśla, że istotne jest wspieranie dobrego funkcjonowania rynku światowego ropy naftowej i gazu ziemnego, szczególnie w ramach zasad i wytycznych WTO; uważa, że takie podejście umożliwiłoby przyczynienie się w znacznym stopniu do podniesienia wydajności energetycznej, a co za tym idzie do zmniejszenia presji prowadzącej do wzrostu cen energii;
49. podkreśla konieczność bardziej aktywnego zaangażowania Światowej Organizacji Handlu w politykę energetyczną oraz potrzebę pracy na rzecz porozumienia między UE a członkami Organizacji Państw Eksporterów Ropy Naftowej w celu utrzymania kontroli nad wzrostem cen energii;
50. wzywa, aby główną rolę przypisano utworzeniu prawdziwego euro-śródziemnomorskiego rynku energetycznego; z zainteresowaniem przyjmuje wolę zapewnienia Afryce Północnej i Bliskiemu Wschodowi ważnego miejsca w zewnętrznej polityce energetycznej Komisji, którą Komisja wyraziła przy okazji konferencji w sprawie zewnętrznej polityki energetycznej, odbywającej się w dniach 20-21 listopada 2006 r., oraz wyraża nadzieję, że oświadczenie to zostanie poparte konkretnymi działaniami;

*

* *

51. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0055

Dialog między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie dialogu między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2006 r. w sprawie Tybetu⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków pomiędzy Unią Europejską a Chinami⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji z dnia 22 lutego 2006 r., w którym prezydencja oznajmia, że Unia Europejska zdecydowanie wspiera dialog między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy i ma nadzieję, że obie strony będą skłonne do podjęcia w dobrej wierze istotnych kwestii w celu znalezienia praktycznych rozwiązań, które będą mogły przyczynić się do pokojowego i trwałego rozstrzygnięcia kwestii Tybetu i na które zgodzą się obie strony,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0465.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 219.